

Ważnym momentem, który przyczynił się do podjęcia decyzji o utworzeniu Zasadniczej Szkoły Zawodowej była rozbudowa wielkiej fabryki maszyn celulozowych i papierniczych "Celpa", która potrzebowała wykwalifikowanych pracowników. Zapadła więc decyzja o powołaniu własnej przyzakładowej szkoły. Moment ten nastąpił w dniu 1 września 1961 roku.

Było to bardzo istotne wydarzenie dla całej miejscowości, gdyż po raz pierwszy w dziejach Łambinowic otwierano tu szkołę ponadpodstawową - przyzakładową Zasadniczą Szkołę Zawodową. Funkcję pierwszego dyrektora szkoły pełnił Witold Wólkiewicz. Pozostał na tym stanowisku do roku 1966. W pierwszym roku istnienia szkoły, do szkoły przyjęto ogółem 45 uczniów.

Zajęcia dydaktyczne odbywały się w wynajętym pomieszczeniu w prywatnym budynku, zaś zajęcia praktyczne na terenie fabryki maszyn "Celpa". Uczniowie kształcili się w zawodach: ślusarz, tokarz. W roku 1965 miejsce ustępującego dyrektora zajął Stanisław Cabała, zaś obowiązki kierownika warsztatów pełnił Józef Barankiewicz. Szkoła zatrudniała w tym czasie dziesięciu nauczycieli dochodzących.

Ważną datą, która zapisała się w dziejach szkoły, był rok 1964, kiedy szkołę opuścili pierwsi jej absolwenci - 13 tokarzy i 17 ślusarzy. W tym samym roku zostało powołane do istnienia Technikum Mechaniczne dla dorosłych. Już od 1 września 1964 r. zajęcia odbywały się w dwóch salach lekcyjnych w budynku będącym własnością Wydziału Oświaty tutejszego Urzędu Gminy.

W roku 1966 dyrektorem szkoły został Władysław Straszak. W szkole zostali zatrudnieni pierwsi etatowi nauczyciel: Apolonia Olszewska, Andrzej Karda, Eugeniusz Hutny. Bardzo ważnym momentem w dziejach szkoły był rok 1973, kiedy uczniowie przeprowadzili się do nowego budynku (mieszczącego się obecnie przy ulicy Szkolnej 2).

Jednocześnie w tym samym czasie na terenie zakładu otwarto nowe warsztaty szkolne z sześćdziesięcioma stanowiskami pracy, kuźnią i spawalnią. Jest to okres szczególnego rozkwitu szkoły, który trwa aż do początku lat osiemdziesiątych. W roku 1972 nastąpiła kolejna zmiana na stanowisku dyrektora szkoły, został nim Leon Brzeziński. Funkcję tę pełnił do roku 1984, kiedy to jego miejsce zajął Franciszek Kudryński, który pełnił tę funkcję do roku 1999. 1

września 1994 został otwarty jeden oddział Liceum Zawodowego o dwóch profilach - sprzedawca magazynier i mechanik maszyn i urządzeń przemysłowych. Było to w dużej mierze zasługą dyrektora szkoły. Z nadejściem reformy oświaty nad szkołą zawisły czarne chmury. Decyzją organu prowadzącego zaniechano naboru do szkoły skazując ją na likwidację. Jednocześnie zgodnie z reformą edukacyjną z dniem 1 września 1999 roku powołano Publiczne Gimnazjum. Funkcję dyrektora gimnazjum powierzono Andrzejowi Mikuckiemu. Po odejściu na emeryturę dyrektora Kudryńskiego z dniem 1 września 1999 roku funkcję dyrektora Zespołu Szkół Zawodowych powierzono dotychczasowemu nauczycielowi Cezaremu Szczepańskiemu.

We wrześniu 2000 roku, dzięki staraniom między innymi dyrektora Cezarego Szczepańskiego został powołany Zespół Szkół, w skład którego weszło Liceum Zawodowe oraz nowo powołane szkoły dla dorosłych (Liceum Ogólnokształcące i Technikum Mechaniczne). W roku 2001 decyzją Rady Gminy Łambinowice do Zespołu Szkół dołączono Publiczne Gimnazjum, które dotychczas funkcjonowało jako odrębna szkoła.

W konsekwencji w skład Zespołu Szkół weszły: Publiczne Gimnazjum, Liceum Zawodowe oraz Liceum Ogólnokształcące i Technikum Mechaniczne dla dorosłych. Dyrektorem Zespołu Szkół został Cezary Szczepański, zaś obowiązki zastępcy dyrektora przejął Tomasz Karpiński. Od września 2002 roku do Zespołu Szkół dołączy (jako jedno z sześciu w powiecie nyskim) Liceum Ogólnokształcące.

WARSZTATY SZKOLNE

Z chwilą powołania do życia przyzakładowej Zasadniczej Szkoły Zawodowej zaistniała potrzeba zapewnienia uczniom warunków odbywania praktycznej nauki zawodu. Organizacją warsztatów szkolnych zajął się Józef Barankiewicz, który w latach 1961-1971 sprawował funkcję kierownika warsztatów szkolnych.

Ważnym wydarzeniem w dziejach warsztatów szkolnych był rok 1968, kiedy oddano do użytku nową halę na warsztaty szkolne. Zapewniała ona dobre warunki kształcenia zawodowego. Posiadała 45 stanowisk pracy dla ślusarzy oraz 15 stanowisk dla tokarzy. Hala była wyposażona także we własną kuźnię i stanowisko spawalnicze.

WYCHOWANIE PRZEZ PRACĘ

Immanentną wartością procesu wychowania w Zasadniczej Szkole Zawodowej było zawsze przygotowanie wychowanków do wypełniania obowiązków zawodowych w najszerszym tego słowa znaczeniu. A zatem przekazanie takiej sumy wiadomości i umiejętności, które pozwolą na sprawne wykonywanie zawodu, a jednocześnie ukształtowanie tych cech, które są narzucone przez kulturę, a więc rzetelność, troska o jakość i estetykę przestrzegania zasad współżycia społecznego.

Istytucjonalnymi formami kreowania tych wartości były zajęcia lekcyjne, a także praktycznej nauki zawodu. Uczniowie ćwicząc i wytwarzając konkretne przedmioty, częstokroć skomplikowane, zmuszeni byli niejako do przestrzegania zasad technologii narzucających stosowną dokładność wykonania. Świadomość, że dzieło ich pracy trafi do różnych odbiorców, w różnych częściach kraju wyzwaliała także ambicje jak najlepszego wywiązania się z powierzonego zadania. Ponad to poprzez program kształcenia organizacyjnego procesu wychowania przez pracę, młodzież uczestniczyła w społecznej działalności na rzecz środowiska lokalnego. Dowodem tego jest udział uczniów w pracach społecznych przy brukowaniu odcinka chodnika, pomoc w odgruzowywaniu budynków, prace przy porządkowaniu terenu parku i wiele innych.

□

DYREKTORZY SZKOŁY

Historia naszej szkoły

Wpisany przez Administrator

1961-1966 Witold Wólkiewicz (dyrektor TM)

1965-1966 Stanisław Cabała (dyrektor ZSZ)

1966-1972 Władysław Straszak

1972-1984 Leon Brzeziński

1984-1999 Franciszek Kudryński

1999-2001 Andrzej Mikucki (dyrektor Gimnazjum)

1999- Cezary Szczepański (dyrektor ZS)